

Hasan Koca

- Őirler -

Yayın Tarihi:

18.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Koca

1970 yılında Sakarya Karasu Kancalar Köyünde doğdu. 1978 yılında Bursa Orhangazi'ye taşındı. Kancalar Köyünde başladığı ilkokulu Orhangazi'de bitirdi. Yine Orhangazi'de bitirdiği Ortaokul ve Lisenin ardından Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesini bitirdi. 2016 yılında AÖF Fotoğrafçılık ve Kameramanlık bölümünden mezun oldu. Halen AÖF Türk Dili ve Edebiyatı öğrencisi. Zonguldak'ta 19 yıl hekim olarak görev yaptıktan sonra 2019 yılında Bursa'ya tayin oldu. Evli ve bir kızı var. Şiire ve edebiyata ilgisi ilkokul çağlarında başladı. 1990 yılında Eskişehir Sakarya Gazetesinin düzenlediği öykü yarışmasında birinci oldu. Daha sonra yine aynı gazetenin sanat sayfasında köşe yazıları yazmaya başladı. Bursa'da çıkan aylık bir dergide de bu yazılarına devam etti. Üniversite yılları tiyatro ve edebiyatla dolu geçti. Bu yıllarda çeşitli tiyatro ve şiir dergileri ve seçkilerinin hazırlanmasında görev aldı. Bu dönemde sanat tarihi üzerine çalışmaları ve araştırmaları oldu. 2012 yılında Zonguldak Fotoğraf Derneğinde aldığı Temel Fotoğrafçılık eğitimi ardından fotoğraf sanatıyla yoğun olarak ilgilenmeye başladı. Daha sonra 'sokak fotoğrafçılığı' ve 'belgesel fotoğrafçılık' eğitimleri aldı. 2015 yılında bir FIAP unvanı olan AFIAP unvanı aldı. Hayatında fotoğraf ve edebiyat Ailehekimlerinet Dergisinde tekrar buluştu. Halen çeşitli dergilerde yazılar yazmaya devam etmektedir. Fotoğraf serüvenini, her zaman ilk günkü heyecan ile sürdürmeye çalışmaktadır.

Acaba

Ben de ölecek miyim acaba
Rüştü gibi erkenden?
Yok yok, aştı gün çoktan
Karşı apartmanın balkonundan.

29 Kasım 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Balıkçı Çocuk

Balıkçı çocuk salıyordu oltasını sulara
Sular mavi, sular derin
Koskoca minareyi bile yutmuş bir yudumda
Oltayı niye yutmasın
Oysa bir balık yutsun istiyordu oltasını
Hiç olmazsa küçük bir balık
Boş götürmek istemiyordu çantasını
Evdekiler oldukça kalabalık...

Hasan Koca

Beni Rüyalarımda Bile Terk Ettin

Bir çınar diktiler geçen gün
Evinin önündeki kaldırıma
Şimdilik küçücük bir fidan
Çınarlar kaç yılda büyür acaba?

Bahçedeki erik ağacını kesmiş yönetici
Erik yapmaz olmuştu zaten
Pazara giderken gördüm cumartesi
Sizin yoldan gidiyorum bazen.

Galiba böyle avutuyorum kendimi
Hala varsın gibi geliyor bana
Beni terk etmiştin oysa ki
İnandıramıyorum kendimi buna.

Kör ve sakat Hamm'i hatırla
Tüm insanlar tarafından terk edilmişti
Ben de ona benziyorum zamanla
Bir gün tıpkı benim gibi olacaksın demişti.

Her gün biraz daha kör oluyorum
Öldüren bir zehir gibi ihanetin
Gittiğin günü bile bilmiyorum
Bir gün sana geldiğimde gitmiştin.

Beni rüyalarımda bile terk ettin...

Ocak 1994 / Bursa

Hasan Koca

Buruk Bir Güz Masalı

BURUK BİR GÜZ MASALI - I

Rüzgarın çevirdiği sayfaların birinde
Gökyüzünün mavi rengi buluttur sadece
O sayfalar ki bir kadın dans eder içinde
Hiç tanımadığı bir yabancıyla her gece

Hiç var olmamıştır sözcükler aralarında
Anlamı yakalamışlardı birbirlerinde
Güneşi görmek ihanettir işte o anda
Yabancıнын ışıldayan mavi gözlerinde

Rüzgarın getirdiği anıların birinde
Gökyüzünün mavisi dolunay ve yıldızdı
Anılar çılgınca seven sevgililere
Gecenin koynundaki deniz kadar uzaktı

BURUK BİR GÜZ MASALI - II

Beyaz bir gül takarak kadının saçlarına
Yabancı sessizce gider gecenin birinde
Güneşi tutmak ihanettir işte o anda
Yabancıнын soğuktan titreyen ellerinde

Rüzgarın getirdiği fırtınayla birlikte
Gökyüzünün mavi rengi çoktan kaybolmuştur
Karanlık bırakmıştır aşklarını geçmişte
O fırtına son ışıkları da söndürmüştür

Onların sevdası buruk bir güz masalıydı
Geçtiği yer rüzgarın çevirdiği sayfalardı
Yabancı artık gökyüzünün mavi renginde
Sadece kadın kaldı sayfaların birinde

BELEDİYE EMEKLİSİ FERİDUN BEY

Adım Feridun emekliyim belediyeden
Evliyim fakat karım sekiz yıldır yatalak
Kan davası yüzünden göç ettik memleketten
Bu kasabanın yerlisi sayılırız artık

Bir kadın vardı kasabada adı Hatice
Zavallı gencecik yaşında dul kalmıştı
Temizliğe gelirdi bize ayda bir kere
Kadını ilk gördüğümde kanım kaynamıştı

Bir gün duydum ki erkek alıyormuş evine
Ben de çimdiklemiştim de ses çıkarmamıştı
Duyduklarımdan sonra son veriverdim işine
Zaten görür görmez gözüm hiç tutmamıştı

ANNE

Benim iki kızım var biri evli İzmir'de
Kocası mühendis onun hali vakti iyi
Diğerinin evi bu kasabanın içinde
Çileli kızım benim hiç gün yüzü görmedi

Kasabalı günahını aldı zavallımın
Atılmayan iftira bırakmadı üstüne
Gencecik yaşında dul kaldı diye kızımın
Sarıp soldu eriyip gitti gün geçtikçe

İzmir'deki kız da aramadı bir haftadır
Ana yüreği bu dayanmıyor hasretine
Torunlarımı da göremedim çoktandır
Haftaya yanlarına gidiyorum İzmir'e

BİR KOMŞU

Uyku tutmazdı beni uzun kış geceleri
Yataktan kalkar dolarşırdım evin içinde
İyi görünür odamdan gece deniz feneri
Bir sigara yakar seyrederdim saatlerce

Karşıdaki evde dul bir kadın otururdu
Kimdir kimin nesidir pek tanımazdık
Şıfıntının kocasızlık başına vurmuştu
Kocamla ben böyle şeylerden hiç hoşlanmazdık

Gözümle gördüm adamı evinden çıkarken
Adam fenerin o tarafta gözden kayboldu
Bizler turistlerde bile namus ararken
Kasabamızın namusu beş paralık oldu

DUL KADIN HATİCE

Adım Hatice oldukça güzel sayılıyım
Evlere temizliğe giderim gündüzleri
Bu kocaman evde tek başıma kalırım
Neredeyse on yıl oluyor kocam öleli

Bir yabancı tanımıştım uzun yıllar önce
Ansızın esen bir rüzgarın sürüklediği
Gözleri gökyüzü renginde saçları gece
Giyimi oldukça sıradandı herkesin giydiği

İşildayan gözlerine bakmaya korkardım
Güneşten bile daha sıcaktı gözleri
Bilmezdim adını hiçbir zaman da sormadım
Tek kelime etmezdi tükenmişti sözleri

Sıcaklığı kanayan yüreğimi okşardı
Beni onun gibi delice kimse sevmedi

Onunla birlikte zaman su gibi akardı
Bir gece gitti ve bir daha hiç gelmedi

BURUK BİR GÜZ MASALI - III

Rüzgarın çevirdiği sayfaların sonunda
Bir kadın boylu boyunca serilmiş yatıyor
Bir sabah ölüsünü buldular kayalıkta
Güneş her gün mezarının üstünden batıyor

Onların sevdası buruk bir güz masalıydı
Geçtiği yer rüzgarın çevirdiği sayfalardı
Yabancı kayboldu gökyüzünün mavisinde
Kimse ağlamadı kadının cenazesinde

Eylül 1995 / Bursa

Hasan Koca

Cansız Kadınlar

Yürüyorum, yanımda sahte insanlar
Yürüyorum hızlı adımlarla
Sokaklar kıvrımlı, hem de dar
Yürüyorum cansız kadınlarla

En dar sokaklara giriyorum
O sokak da benim, bu sokak da
Artık çok iyi görebiliyorum
İnsanlar ölü bu sokakta

Aylardan temmuz, kar yağmış
Güneşli, sıcak, yumuşak
Donmuş kalpler, yüzler erimiş
Etrafa dağılmış kol, bacak

Oysa bir zamanlar canlıydılar
Sevdikleri için atıyordu kalpleri
Ne oldu da donup kaldılar
Sahte, cansız, ölü şimdi her biri

4 Ekim 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Dip Sularda Üşüyordu Ayaklarımız

Dip sularda üşüyordu ayaklarımız
Nasırları bir salyangozun ıslak ve ılık tenine benziyordu gün günden
O salyangoz ki -kabuğu kırılmasın diye- bastığımızda üzerine
Ayaklarımızı oldukça zorluyordu
O nasırları gittikçe eriyen ayaklarımızı
Eridikçe bir hurma gölgesini andıran
Bir deve kervanının arkasında yürüyen
Sahranın ortasında görünen serabın sularına sokulan ayaklarımızı.

Dip sularda çürüdü ayaklarımız...

Şubat 1996 / Eskişehir

Hasan Koca

Eski Sevgili

Hani bir gün ansızın çıkıverir karşına
Eski bir sevgilidir dönersin bir şaşkına
Bir süre utanırsın bakamazsın yüzüne
Kalbin son hızla atar yaşlar dolar gözüne

Halbuki o mutludur yuvasını kurmuştur
Her şey mazide kalmış geçmişi unutmuştur

Bir süre bakarsınız iki yabancı gibi
Görmek istersin elbet onu eskisi gibi
Kaçırır gözlerinden artık bakışlarını
Duymak istersin yine o yalvarışlarını

Halbuki o mutludur yuvasını kurmuştur
Her şey mazide kalmış geçmişi unutmuştur

El ele tutuşmalar eski bir anı olmuş
Gönderdiğin mektuplar artık çoktan kaybolmuş
Senden geriye kalan sadece anılardır
Sende bıraktıkları çok derin yaralardır

Halbuki o mutludur yuvasını kurmuştur
Her şey mazide kalmış geçmişi unutmuştur

26 Mart 2016 / Zonguldak

Hasan Koca

Eve Dönüş Yolculuđu

Akşama doğru;
Sonu gelmez bekleyiři yolculuđun,
Ve birden yıldız görme mutluluğu.

Köye doğru;
Çobanın dönüş şarkısından esen rüzgar,
Çeşmenin başında bekleyen mutluluğu.

Eve doğru;
Kavuşmanın gürültüsü akşamın alacasında,
Ve sürünün
Ve kuzunun mutluluđu.

Geceye doğru;
Sona ermesi yolculuđun,
Gecenin durgunluğu ve eve dönme mutluluđu.

Radyodan gelen türkü sesi.

Temmuz 1991 / Sakarya

Hasan Koca

Eylül

Eylül -yani yüreğin- her zaman içinde
Eylül umuttur gözlerinde
Sevgidir belki: bir çocuğa yönelen
Bir balon resmidir zarfın üstündeki: sana gönderilen.

Aralık 1991 / Eskişehir

Hasan Koca

Gelenimsin

Gelenimsin
En farklı gelen
Ama en geç gelen

Sevenimsin
En yalnızken seven
Ama en çok seven

Zehirimsin
Yalnız benim için üretilen
Ama en kolay içilen
Ve en çabuk öldüren

Kasım 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Gökkuşağı Gemisi

Kimse bilmez nereden gelir
Nasıl olur gökkuşağı
Kimi zaman gemisiyle gelir
Kimi zaman gökyüzünde uçar uçağı
Boyası çoksa eğer uzar gider
Aşar kocaman dağı

4 Ekim 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Gölge

Kendimi bir gölgede terk ettim
Kıldım bütün cenaze namazlarımı
Günahsız çıkacağım karşına
Döndüm geliyorum tüm semahlarımı

Tövbekar olsam, bıraksam birayı
İçmesem sigara, dökülme külleri
İnzivaya çekilsem yılın on bir ayı
Yollarına sersem kankırmızı gülleri

Üstüme bassan, çiğnesen olurum lal
Affedilene kadar yalvaracağım
Ne olur bağışla, gitme, yanımda kal
Geri dönmezsen gölgesiz kalacağım

15 Temmuz 2017 / Zonguldak

Hasan Koca

Gündüz Yatısı

İki kiřiydiler
Yüzlerine güneş vurmuştu
Uzun uzun baktılar bahçedeki erik ağacına
Çiçekleri dökülmüřtü
İki kiřiydiler
Biri görmüřtü.

İki kiřiydiler
Biri diğerinin elini tutmuřtu
Boylu boyunca uzanmışlardı yatağa
Elleri üřümüřtü
İki kiřiydiler
Biri görmüřtü.

İki kiřiydiler
Gözlerine yaş dolmuřtu
Çiçekler konmuştu yataklarının başucuna
Göz bebekleri küçülmüřtü
İki kiřiydiler
Biri ölmüřtü.

Nisan 1994 / Eskişehir

Hasan Koca

Güzelim Ben

Soğuk kadar güzelim ben,
soğuk kadar güzel.
Ben fırtınayım, ben kasırga, ben karayel
tipiyim ben.
Çaresizsen eğer
gel gir koynuma
gel, sarayım seni,
sokul kollarıma, sokul.

Karanlık kadar güzelim ben,
karanlık kadar güzel.
Ben sigarayım, ben alkol, ben afyon
zehirim ben.
Yalnızsan eğer
gel gir koynuma,
çek içine beni alabildiğine,
sokul bana, korkma sokul
öldürmem.

Aralık 1991 / Eskişehir

Hasan Koca

Hayvan Gülüyor

Dünya gülüyor,
Dünya mutlu, dünya keyifli ve sevinçli,
Açılıyor ağızlar, açılıyor dudaklar.
Yüzler düşüveriyor birden.
Gencecik yüzler düşüveriyor,
Yaşlı yüzler düşüveriyor.

Bir hayvan da gülüyor,
Ağı kulaklarına eriyor gülmekten.
Dünyanın her köşesinde
Gülmekten kırılıyor hayvanların hepsi,
Titreşiyor tüyleri, oynuyor kürkleri,
Kanat çırpıyor kuşlar.

Hayvan gülüyor,
Gülmekten sığıyor yerinden.
Dünya gülüyor,
Hayvan da gülüyor
Ve hayvan kaçıyor.

Paul Éluard (Çeviri: Hasan Koca)
16 Kasım 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Her Şey Çok Şık

(Tanrı ile kavgamız var ilk günden beri. Yine de O'na kızamıyoruz. Çünkü birini alıyor toprak, birini koyuyor içimize.)

Şimdi O kıydan bakıyor bize
Gözleri sımsıkı kapanmış
Ama görüyor her birimizi
Onu unuttuk mu, yoksa anımsıyor muyuz yine
Yoksa aldatıyor muyuz ilk sevgilimizi

Dökülen gözyaşlarının hiç önemi yok
O şimdi çok mutlu çıktığı yolculukta
Yanına sigara ve şarap almış
Öyle bir ışık ki yükseliyor boşlukta
Bizler boşuna acıyoruz bedenlerimize

Ağlamak faydasız
Boşuna dökülen gözyaşlarımız
Duygularımız sahtekarca terk etti bizi
Kör etmiş gözlerimizi gördüğümüz ışık
Sadece kendimizi kandırıyoruz
Kaybettiğimiz pervasız benliğimiz
Şık, her şey çok şık
Bu oyuna devam etmeliyiz

31 Aralık 1998 / Eskişehir

Hasan Koca

İkilem

Aç:

Çok mu zor onu mutlu etmek
İsteği sadece bir tas yemek
Ve bir dilim ekmek.

Tok:

Yoktur açlıktan yana bir tasası
Korumak için açlardan ambarını
Çıksın ister silah taşıma yasası.

Şubat 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

İlk Yasak

İlk yasak ilkokulda başladı
Konuşmak yasak
Islık çalmak yasak
Gülmek - gülümsemek
Sevmek yasak.

Haziran 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

İpli Dünya

Elbette yuvarlaktır Dünya
Fakat uzun bir ipi var ucunda

İpini kurtarınca
Uçan bir balon gibi yükselecek
Ve bir armudun gökyüzüne doğru
Yer çekimine inat sarkması gibi
Ters dönecek.

Haziran 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Karlı Sokak

Bir kumarbaz zar attı:
Bir kırmızı karanfil
Bir de beyaz...
Bir güvercin havalandı
kanat gırparak

Karlı Sokak'ta.
Bir silah tacirinin gözlerinden
İki damla yaş aktı
Uzakta... çok uzakta
Kanlı Sokak'ta.

Ocak 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Kolej Sınavı

Bir çocuk masa lambasının altında uyuyor. Gözleri geceden ıslık. Gece çocukta yorgun. Bir buğday düşüyor toprağa. Filizleniyor düşünde. Yemyeşil yorgani toprağın. Üstünü iyi ört, üşüme.

Aralık 1992 / Eskişehir

Hasan Koca

Kulesini Süpüren Prens

Hangi zamandı, hangi masaldı bilinmez
Beyaz atını bağlayıp ahıra
Süpürdü kulenin bütün merdivenlerini
Hamarat Prensti adı
Bir şarkı söyleyerek bağıra çağıra
Düşlüyordu geçmiş serüvenlerini

Prensın dişleri beyazdı
Elinden her iş gelirdi
Çamaşırı, bulaşığı...
Kulenin camlarını bile kendi silerdi
Cesurdu, yüksekte korkmazdı
İkişer ikişer çıkardı merdivenleri

Bir keresinde bir prenses gelmişti kuleye
Çamurlu ayakkabılarla tırmanmıştı merdivenleri
Tanrım ne işkenceydi ama
Sabahtan akşama silmiş süpürmüştü
Yinede çıkmamıştı çamur izleri
Bir daha hiçbir prensesi çağırmamıştı

Prensın dişleri beyazdı
Elinden her iş gelirdi
Kulesini kendi süpürürdü
Geceleri kendi uyurdu
Prensın saçları beyazdı
İkişer ikişer çıkardı merdivenleri

30 Temmuz 2019 / Bursa

Hasan Koca

Kumlukta Yılan Yumurtası

Kumlukta yılan yumurtası arayan
İki yalın ayak çocuktuk
Yıllar sonra kumların arasında
-Ne zaman gizlediğimizi unuttuğumuz-
Çocukluğumuzu bulduk.

Yarısaydam bir fotoğraftı
Bindokuzyüzyetmişbeş yazında çektirdiğimiz
(Arkamızda uzayıp giden bir taş yol...bazen kıvrılıverecekmiş gibi duran. En arkada gri
bir deniz...gökyüzünden hiç ayrılmayan. Birkaç tane salkım ağacı. Üstümüzde, bizi kendi
çıplaklığına benzeten, bulanık bir güneş. Şimdi elektrik direklerinin bulunduğu yerde
birkaç böğürtlen çalısı. Ve en dipte birbirine değen ufacık parmaklarımız.)

Kumlukta yılan yumurtası arayan
İki yalın ayak çocuktuk
Karşı konulmaz bir merakı
Mahremiyetimizi bozan...
Önce sadece dokunduk.

Zakkum dallarının arasında
Çok eskiden geçmiş bir keçi sürüsünün
Dışkılarıyla kirlenmiş patikada
-Ayak izleri hâlâ belli belirsiz duran-
İzlerin çukurlarındaki yağmur sularının
Dizlerimizi çamurladığı
Ve bir çalıkuşunun kanat çırpışından ürktüğümüz
Gizli korunaklarda
Yağmur ıslaklığının tesadüfünde
Ansızın soyunduğumuz
Birbirimizin çıplaklığını seyredip
Hafifçe dokunduğumuz
Bulutlu bir öğleden sonra
Başlara sürtmekten iki yanı oyulmuş
(Dolap banyodaki) ufacık sabunları çalıp
Ve birer kutu da kibrit
Isınmak için ateş yakardık.

Kumlukta yılan yumurtası arayan
İki yalın ayak çocuktuk
Yaban güllerinin gölgesinde
Mahremiyet nedir bilmezdik
Arsızca oyunlar oynardık
Kimselere söylemezdik.

Ah o aydedenin babası güneş
Bize soğuk terler döktüren
Arsızca oyunlar oynadığımız
Sıcak ikindilerde, bir kız bir erkek
Bizi büyüttüğü otlarla gizleyen...
(Şimdi en büyük düşmanımız) .

Kumlukta yılan yumurtası arayan

İki yalın ayak çocuktuk
Biz büyüdükçe küçüldü otlar
Gizlenmek için anılardan
Gecelere sığındık.

Mart 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Kutlu'nun Aşkı

1.
Senin için asılmayı isterim, dedi Kutlu
Yaşarken
Senin için yaşamayı isterim
Asılmaya giderken...

Hidrellez ateşlerinin eritemediği
Temmuz güneşlerinin bana mısın dediği
Ve bir kadının şehvetten çatlamış dudaklarının
Bir an bile etkilemediği Kutlu'nun yüreği
Bir haftada eridi
(Kutlu da eridi) .

2.
Senin için soyunmayı isterim, dedi Kutlu
Yatarken
Senin için giyinmeyi isterim
Dışarıya çıkarken...

Anlatılmayı bekleyen duyguları vardı
Yaşanmayı bekleyen tutkuları
Ve bir gezgin ozanın dudaklarında gizli
Aşkları.

3.
Aşkı
Bir camcı kalfasının yanında taşıdığı
Cam macunu
-Yapıştırılmak için hazırda bekletilen-

Candan habersiz her şeyden...

Mayıs 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Küçük Beyin Mangal Kömürü

İşte geldi Yedigöller'e sonbahar
Küçük Bey kurdurdu masayı önüne
Bir yanda yanıyor mangal, için için
Gelsin sucuklar, etler, köfteler
Cızz diye yağları damlıyor ateşe
Hepsi de Küçük Bey için.

İşte geldi Aydınlar'a sonbahar
Sabahtan yaktı torluğu Hasan
Dağda orman, ormanda meşe
Toplayıp kesip koydu ateşe
Çıktı yığının üstüne
Karıştırıyor ha babam, ha babam.

Torlukçu Hasan'ın başında duman,
Küçük Beyin masasında şişe...

13 Kasım 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Life

monolog:

bir yüz bile değildim o zaman,
bir yaraydım olsa olsa.
kabuklarını koparırdım hiç durmadan,
aylarca iyileşmezdim, kanardım.

rüya: (birinci negatif puan)
aynaya hiç bakmamış, aklını kaçırmamış
diye hiç ayna gösterilmemiş bir
çocuk görürdüm rüyalarımda.
adı var ama yüzü yok.
günlerce yüzünü arardı her yerde.

dialog:

bir yüz bile değildin o zaman,
bir yaraydın olsa olsa.
kabuklarını koparırdın hiç durmadan.
günlerce konuşmazdın, susardın.

kahvaltı: (ikinci negatif puan)
ikisi bir gün tanışır. tecrübeli olanın
evine giderler. ev sahibi çok
kibardır çay ikram eder.
(çayınıza kaç kedi istersiniz?)
genç olan çok ürkektir, teşekkür ederim
der. gece boyunca kitap okurlar.
"kedinizi banyoya kilitler misiniz? "
sabah çok erkek ayrılır evden genç olan.
ev sahibi kahvaltısını kedisiyle yapar.

gazete: (üçüncü negatif puan)
adı var ama yüzü yok çocuk bir gün
delirir. aynaya baktığı için değil,
yüzünü hatırlayamadığı için
delirir. bir gün bir su birikintisine düşüp
ölür. (yıllar sonra balıkçılar kıyıya
vur'ul-muş bir kedi bulurlar.

ön tanı: cri-du-chat (kedi miyavlaması sendromu)

trilog:

bir yüz bile değildiler o zaman,
bir yaraydılar sadece.
kabuklarını tırmalardı bir kedi,
hiç durmadan.

şiiir: (dördüncü negatif puan)
"terk edilmiş bir gar getirdi seni aklıma,
bir tren değil.
trenler sadece alıp götürür sevdiklerimi."
ve yıllar sonra tecrübeli doktor ve
genç adam bir bara giderler. kedi

onları evde bekliyordur. doktor:
"her şiir biraz arabesktir biraz da gotiktir"
der. genç adam: "her beste biraz
hüzzamdır" der. (o gece doktor
eve gidince kedisiyle kavga edecektir.)

tanı: yüzde kelebek tarzında eritem
sitemik lupus aşıkoluyoruz.

(kedi artık yirmi yaşındadır
ve tek başına askere gidebilir.)

beş negatif puan ayrılık için yeterlidir,
altı negatif puan işi cinayetle bitirir.

Mart 1998 / Eskişehir

Hasan Koca

Nefes

Eren Dede sana geldim
Yatır gönlün olsun diye
Sekiz aylık hamileyim
Kızım güzel olsun diye

Yedi tane oğlum oldu
Kocam yeni kuma buldu
Yine gözüm yaşla doldu
Bu kez kızım olsun diye

Sensin benim dayanağım
Son acıya dayanayım
Tek dileğim, tek adağım
Kızım kolay doğsun diye

Kara saçım birden soldu
Bu sefer de oğlum oldu
Evin içi erkek doldu
Sana hesap sorsun diye

xxx

Bu iş asla olmaz böyle
Doğru yolu öğren, söyle
Yatırlara koşma öyle
Hasan saçın yolsun diye

Aralık 1992 / Eskişehir

Hasan Koca

Ölüm

Ölüm ayı Kasım'ı terk ediyoruz artık
Saçlarınla yakala Aralık rüzgarını
Elinde bir martı tut, göğsüne sar sıcacık
Son bir kez daha dolaş Karşiyaka Garını

O an gar kimsesizdir, fazla yolcu bulunmaz
Aralıkta garlara ölüm çok sık uğramaz
Göğsünden bir düğme çöz, korkma kimse aldırılmaz
Yeni bir sevgili bul, benden de uygarını

Ölüm bir deniz gibi çekildi bedenimden
Kovdum düşüncesini, silindi ezberimden
Aralıkla birlikte çıktı şiirlerimden
Bıraktı düşlerime yalnız, yadigarını.

Aralık 1992 / Eskişehir

Hasan Koca

Ölüm (Mors)

Gördüm o orakçıyı, işinin başındaydı tarlada,
Kesip biçerek hasat yapıyordu hızlı adımlarla.
Günbatımının kızılığı geçiyordu kara iskeletin içinden,
Karanlıkta kim görse titrerdi kendisinden.
Tırpanın ışığını izliyordu geri çekilenler
Ve zafer kemerlerinin altından
Görkemle geçen zafer sarhoşu muzafferler
Karşısında yıkılıyordu teker teker.
O güzelim Babil'i çeviriyordu çöle,
Tahtları iskeleye, gülleri gübreye,
Çocukları kuşlara, altın hazineleri küle.
Anaların gözyaşını dönüştürüyordu sele.

Haykırıyordu kadınlar: geri ver çocuğumuzu,
Sen öldüresin diye mi dünyaya getirdik biz onu?
Yeryüzünü çığlıklar kaplamıştı dört yandan,
Etsiz parmaklar fıskırıyordu kara yataklardan.
Sayısız kefen içinde soğuk bir rüzgar;
Orakçının önünde koşturuyordu umutsuz insanlar,
Çılgına dönmüş bir sürü gibi her şeyi çiğneyip geçiyorlardı.
Ayaklarının altındaydı korku ve gece!
Arkalarından alını nurla yıkanan bir melek,
Ruhların demetini taşıyordu gülümseyerek.

Victor Hugo (Çeviri: Hasan Koca)
27 Kasım 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Pansuman

Mavi ispirtoyla geçti ocukluęum. Büyükannemin yaylı karyolasının altında sakladığı. Ve idareli kullanılan bir paket pamuk... on iki yaşıma kadar bitmeyen. Usumda bunlar kaldı en çok. Bir de, yara tozu dökülürken sünnet derime, utandığım yüzler.

Aralık 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Parktaki Siz İçin Sonnet

Devrederken tutkular bir önceki geceden;
Siz her zamanki parkta, aynı bankta oturun.
Dilerseniz akşamdan bir duble içmiş olun,
Ya da bir şişe şarap yuvarlayın önceden.

Saatiniz durmuştur ben oraya gelmeden...
Yanınızdan geçerken bir sevdaya tutulun;
Bir sigara uzatın ya da saati sorun,
Gözlerimle sevişin endişeye düşmeden.

Rahatlayınca biraz, oluşunca güvenim;
Sizsiniz artık benim bu gecelik sevgilim.
Ay doğmuştur geceye tükenince korkular.

Yüzlerdeki gölgeler yavaş yavaş silinir.
Bir sonraki geceye devrederken tutkular;
Yaşadığım aşkların hepsi parkta gizlidir.

Aralık 1992 / Eskişehir

Hasan Koca

Pul

Mektup Tanrıçası kim sence?
Klio mu? Evterpi mi? Talia mı?
Terpsihori mi? Erato mu?
Urania mı yoksa Polimnia mı?
Ya da Kalliopi mi?
Hayır hiç biri değil bence...
Mektup Tanrıçası Melpomeni.
Mektuplar yaşadığımız en büyük trajedi...

Eylül 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Rabbi Yessir

Rabbi yessir
Ve lâ tüassir
Rabbi temmim
Bilhayr.

Ve her şeyi gören Tanrı
Görmüştür elbette
Bütün diğer çocuklar gibi
Benim de hocaya gittiğimi
İlkokula gitmeden önce.

Uzun bir sopası vardı hocanın
- Allah insanı balçıktan yarattı, derdi
Acımaz sizin kafanız
Vururdu kafasına konuşanın.

Kısa pantolon giymek yasak
- Artık hep uzun giyile
Önce Rabbi yessir sonra Sübhâneke
Ette hiyyâtü
Allahümme salli
Bârik
Rabbenâ
Âtinâ
Fiddünyâ
Haseneten

Hasan etten...

Mayıs 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

Rüzgar

Bir anarşistin ensesinde patlayan rüzgarın
Sesiyle açtık gözlerimizi,
Çocukluğumuzda gizli, yarım kalmış
Bir masala uyandık.
Ey kardelenleri doğuran rüzgar!
Şimdi dimdik duruyorsak karşında
Sanma ki başımız dik hiç eğilmedik
Sen buraların adresini almadan önce Tanrı'dan
Biz zafer şarkıları yerine
Pranga sesleri dinledik.

Oysa şimdi sen yine uzaktasın
Kuzeyden esiyorsun Doğuya doğru
Bir korkuluk kibrit çakıyor kendi tarlasında
Sen anızlarla dans ediyorsun
Yağmursuz yağıyorsun evlerin damlarına
Alev olup süzülüyorsun yatak odalarına
Yorgan sanıp sana sarılıyor çocuklar
Önce ellerine dokunuyorsun
Sonra açıkta kalmış ayaklarına
Yüzlerine bakıyorsun uzun uzun
Umutlarına deliksiz uyuyor çocuklar
Sakin... sakın o yüzlere dokunma..!

Sen Badahşan çocuklarını bilmezsin
Arkanı dönünce silah kuşanır, at binerler
Senin vatanın yok bilirim
Onlar bizden de vatanperver
Ne bir Acem Halısı gibi bir tüccarın kervanında
Diyar gezerler ne de bir çingene kalabalığı gibi
Sınır aşıp iş tutarlar örs döverler
Ama bir Acem Halısı gibi güzeldir yüzleri
Ve yaşlı bir çingene kadar dingindir yürekleri.

Ey düşmanı dimdik ayakta tutan rüzgar!
Sen bizim işimizi gör ilk önce
Bir eşkıyanın kan emmekten üşümüş dudaklarında
Aykırı bir ezgi ol
Badahşan'dan üfle ıslığı
Ölülerini duahansız gömen ülkelere doğru
Orada seni bekleyen küçücük yürekler
Henüz güç tutmamış kollarıyla
Harman savurmakta.
(Çocukları savaşta ölmüş tüm anaların
Gözyaşlarını em, bir bulut gibi süzül damlarımıza.)

Ekim 1994 / Eskişehir

Hasan Koca

Saatin Kaç Olduğunu Bilmiyordum

Sevgisiz, ıssız bir çatı katı...
Bir ses duydum sabahı düşünmeyen bedenimden,
Yarı sarhoş bir çalkantı.
İlk kez ürktüm gördüğüm bir çiçekten,
Mevsimini şaşırılmış bir kasımpatı.

Yıllar sonra bırakarak kaygılarımı
Terk edilmiş bir garın merdivenlerinde,
Uzun bir yolculuğa çıktım.
Aylardan mayıstı (belki de haziran).
Tren hareket ettiğinde hava kararmıştı.
Saatin kaç olduğunu bilmiyordum,
Çünkü saatim bozuktu.
(Şimdi hatırlıyorum;
Onu bana bir müzik kutusu karşılığında
Yaşlı bir tanıdığım vermişti.)

İlk istasyonda indim trenden;
Doğurmak üzere olan bir kadın beni tiksindirmişti.
(Valizimi unuttuğumu daha sonra hatırlayacaktım.)
Geceyi kötü bir otelde geçirdim,
Otel katibi çok yaşlıydı,
Bana son gördüğüm rüyamı hatırlattı.
Sabah erkenden uyandım.
Saatin kaç olduğunu bilmiyordum,
Çünkü saatim yoktu.
Onu bir demet kır çiçeği karşılığında
Küçük bir oğlan çocuğuna vermiştim.

İlk gelen trene bindim.
Restoranda yer yoktu,
Oysa birkaç bira içmek istiyordum.
Ara istasyonların birinde durdu tren,
Bir paket sigara aldım istasyon büfesinden.
(Para üstünü almadığımı daha sonra hatırlayacaktım.)
Haydarpaşa Garında indim trenden,
Saatin kaç olduğunu bilmiyordum.

Yeni evli bir çifte bir demet kır çiçeği verdim,
İçindeki bir kasımpatı mevsimini buldu.
(Onun bir yazpatı olduğunu daha sonra anlayacaktım.)

Ağustos 1995 / Bursa

Hasan Koca

Sen Başka Şehirde

İlk gün:

Şimdi sen başka şehirde
Ben başka şehirde
Biletimi sen almıştın, hatırla...

Bulutlu bir öğleden sonraydı
Bana el sallamıştın
Günlerden ya salıydı ya da çarşamba
Uğurlarken beni ağlamıştın

Yanında biri daha vardı, hafif şişmanca
Adını şimdi hatırlamıyorum
İlaçlardan olmalı
Her gün norodol alıyorum
Sabah akşam üç damla.

Cuma:

Günleri Nalan'dan öğreniyorum
Doğum günü getirdiler buraya
Görsem en fazla on beşinde dersin
Altı yıllık memur oysa, bankada...
Tanısan çok seversin.

Pazartesi:

Dün yan odaya biri geldi
Adı Mustafa
Askeri lisede öğrenci
Beni okul komutanının oğlu sanıyor
Hastalığı paranoya...

Salı:

Bir de Dilek vardı... taburcu oldu
Çiçeği burnunda ebe hemşire
Bana aşık... ama itiraf edemiyordu
Bir sevgilisi vardı, adı Ali
İnce uzun boylu, uzun kirpikli
Var mı, yok mu?
Kimse bilmiyordu.

Perşembe:

Ebubekir'e gelince
Ailesi Eskişehir'de
Kapıya kadar gelir... eşikte asla durmaz
"Müsaade var mı Eskişehirli...
Bir sigara versene" der...
Beni sever
Sigarayı iki dudağıyla alır
Ellerini kullanmaz
Kendince dualar eder.

Çarşamba:

Dolmuş şoförüne benzer Abdullah

Babası müftü Konya'da
İkindiyi kılar kılmasına ama
Gittiğini hiç görmedim Cuma'ya...
Yemek yiyordur o saatte.
Kafası bozuktur
Uyur da uyur saatlerce.

Cuma:
On tane akineton içmiş Yonca
Gelmeden önce
Uzun zamandır ilaç bağımlısı
Tavladan sigara borcum var ona
Tam bir tavla ustası.

Cumartesi:
Alkol tedavisi görüyor
Hasan Amca ve Kemal Abi
Dillerinden düşmüyor şu şiir:
"Kolumda iğne izleri
Alkol mahvetti bizleri"

Pazartesi:
Afet Hanım taburcu oluyor bugün
Kemalpaşalı resim öğretmeni
Yüksek doz norodol kullanıyor
Tanısı mani
Elleri titrediği için resim yapamıyor
Kontrole gelecek her pazartesi.

Son günüm:
Bu şiiri senin için yazıyorum
Birkaç gün son okuduğun kitabın içinde sakla.
Sakla ki gülsün yüzüm
Sen başka şehirdesin biliyorum
Bekle gülüm...
Biletimi aldım geliyorum.

Aralık 1993 / Bursa

Hasan Koca

Sevemem Artık

Hani gittin ardından kořarak geldim
Sen sevmedin ama ben seni sevdim
Seninle ađladım seninle güldüm
Seni buralara koyamam artık
Seni unuttum ben sevemem artık

Bir yasak aşk ile doldun içime
Geceler gündüzler geldi üstüme
Sensiz harap oldum çektim dert çile
Seni buralara koyamam artık
Seni unuttum ben sevemem artık

Bir gün olur beni hatırlar mısın
İşte o zaman sen hep ağlar mısın
Sakin ha gelip de yalvarmayasın
Seni buralara koyamam artık
Seni unuttum ben sevemem artık

9 Ocak 1996 / Eskişehir

Hasan Koca

Sizin Karnınız Mı Aç

Bir piknik tüpü gibi intihara sürükler insanı
Gözlerinizden anlarsınız yandığınızı
Soğumuş bir termosifon gibi kokar etiniz
Uçup giden adisyon fişi kalçalarınızla
Soğuk bir rüzgar estirirsiniz
Sizin karnınız mı aç, aç mı karnınız
İntiharı deneyin, becerebilirsiniz.

Bir tren, bilir ayrıldığınızı
Bir telgraf çekersiniz, acele
(Azrail'i beklersiniz)
Hatta davet edersiniz, istersiniz gelmesini
Şarapla gazozu karıştırır içersiniz
Sizin karnınız mı aç, aç mı karnınız
İntiharı deneyin, becerebilirsiniz.

Terk eden bir tek o mudur sanki
Umutlarınız da terk eder birer birer
Nikotin sinmiş dişlerinizi parlatmak için
Aynanın önüne geldiğinizde
Halinize bakıp acırsınız kendinize
Sizin karnınız mı aç, aç mı karnınız
İntiharı deneyin, becerebilirsiniz.

Ölümü şarapla davet edersiniz
Çat kapı uğrarsınız dostlarınıza
-Sizi kapıda karşılarlar-
Bir süre avunursunuz mutluluklarıyla
Birden dayanılmaz olur gülüşleri, katlanamazsınız
Sizin karnınız mı aç, aç mı karnınız
İntiharı deneyin, becerebilirsiniz.

Bir gün gelir unutursunuz ayrıldığınızı
Kokusu bile kalmaz belleğinizde
Terk edildiğinize sevinebilirsiniz
Masmavi bir bahar sabahında
Artık yeni birini sevebilirsiniz
Sizin karnınız mı aç, aç mı karnınız
Yemek yiyin, zafiyet geçireceksiniz.

Mayıs 1994 / Eskişehir

Hasan Koca

Tambur

Üç renkli masanın ışığıyla uyuyan tambur. Yağmurun ıslattığı kanepede. Uzatmış ayağını çocukluğundan.

Aralık 1992 / Eskişehir

Hasan Koca

Uyanmazdım

Şanki yıllardır uyumamışım
Öyle derin bir uykudaydım
Seslendiğini duymamışım
Elimi tutmasan uyanmazdım

Acıtmadan kabuklarını
Tuttun sınıksıkı avuçlarımı
İzleri silinmiş parmaklarımı
Isıtmasan uyanmazdım

Görmeseydim yanında seni
İşitmeseydim sesini
Hissetmesem nefesini
Var gücümle uyanmazdım

Geçtim karanlık bir tünelden
Uykum ağır ne gelir elden
Öpmeseydin sağ gözümde
Tek gözümle uyanmazdım

15 Ekim 2018 / Zonguldak

Hasan Koca

Yaşamımdan Endişe Duyan Dostlar İçin Sonnet

Bir eşkıya -belli ki sarhoş- bir sarhoşu vurmıştır
Aralayıp bakarsın perdeni
Bir bekçi nedensizce basmıştır evini
Kapında birkaç saat durmuştur

Saat on ikiyi çoktan vurmıştır
Bir ürperti sarar gövdeni
Gardan hareket etmiştir gece treni
Korkudan kalbin durmuştur

Bir taksiye atlarsın cüzdanına bakmadan
Ve bir sigara daha yakarsın diğerini atmadan
Kaygıdan. Kaygıdan olmalı

İki el tüfek sesi: çamlıkta
Avcılar. Avcılar olmalı
Sakin korkma.

Mayıs 1993 / Eskişehir

Hasan Koca

10.

Senin için her şey
Kolumdaki ağrı

ayağımın ısısı

gözyaşı

Ve senin için her şey

ama her şey

11.

Sordum

Ne verdin buluta

Işık mı

duman mı

su mu

Sordum

Ne taşıdın bugüne

Özlem mi

nefret mi

umut mu

Ve sordum

Sevdin mi

12.

Varsın

Aralık 1991 / Eskişehir

Hasan Koca

Yüretimde Top Sesleri

Sahura kadar içtim bu gece,
Sonra sana niyetlendim.
Ezana kadar seni seveceğim,
Ezandan sonra yine içeceğim.

Yüretimde top sesleri...

06 Haziran 2016 / Zonguldak

Hasan Koca

Zeus'un Hatası

Ayrı dünyalardan gelip
Kesişen yollara kurulan bir köprüydü
Aşkımız...
Dersim'de görmüştüm yıllar önce rüyasını.

Yıllar sonra bir düğünde
Eteğinin altından Munzur Çayı gibi akan baldırların;
O adına aşk dedikleri baldıran zehrini
İçirdi bana,
Gelibolu Yarımadası'nın çağla tadını unutturarak...

Tanrım! Ne de güzelmiş tadı...

Şimdi geriye dönüp bakıyorum da;
Ne Munzur Çayı, ne Gelibolu Yarımadası,
Sen
Tanrıların oturduğu Olimpos Dağı kadar güzelsin.
Bana bunu Hasankeyf'te Sır Kapısı'nda
Çamaşır yıkayan iki kadın söyledi.

Prometeus Çıralı'yı yaktığı için yargılanmamalı
Kundakçılıktan...

Ağustos 2006 / Zonguldak

Hasan Koca